

פעילות חינוכית חברתית וערכית

הטוב של טבת:

מלים טובות ומלים של אמונה! פעילות ליום עשרה בטבת: להפוך את ה"רע" לטוב!

לכיתות
ד - ו

צום עשירי בטבת
על המצור על ירושלים
שהחל בשנת ג' של"ו, שגרם
לחורבן המקדש הראשון.
נקבע במדינת ישראל
בשנת 1950, גם
ליום הקדיש הכללי
לקדושי השואה

פתיחה – להקראה:

תלמידים, בואו ביחד - נקרא היטב מלה במלה
– ונפנים את המסר בתוכנו בתור שיח מלב אל לב:
נכון, קשה לחשוב טוב – על דבר רע, קשה לדבר ר טוב – כאשר קורה דבר רע,
קשה – אבל זה אפשרי.
קשה – אבל חייבים.
קשה – אבל זו המשימה: להפוך רע - לטוב, ומציאות קשה – לאמונה גדולה.
בואו ונעשה את זה ביחד!
נכון, 2 אירועים קשים ונוראים אירעו לעם ישראל:
(א) החל המצור – שגרם כעבור שלש שנים לחורבן המקדש הראשון,
(ב) השואה האיומה בדור האחרון.

שני האירועים הללו מצטרפים ליום צום עשרה-בטבת, שחז"ל קבעו מידי שנה בשנה. על ימי הצומות הללו הקב"ה מבטיח לנביא זכריה (ח, יח-יט) ואומר: "וַיְהִי דְבַר ה' צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כֹּה-אָמַר ה' צְבָאוֹת, צוֹם הַרְבִּיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית-יְהוָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה, וּלְמַעֲדִים, טוֹבִים; וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם, אֶהְבִּינִי:"

ובאמת, זו היא המטרה!

צמים על מנת לזכור – ולא לשכוח. לזכור – ולהפוך את הרע לטוב, את הקושי – לחוזק, ואת החורבן לבנין, את הייאוש – לתקווה, ואת המציאות הקשה – לאמונה גדולה.

פעילות (בכיתה או בחברותא).

עיבדנו לפניכם תיאור של מה שקרה בימי המצור על חורבן המקדש, ובימי השואה האיומה. לכיתות א' – דף פעילות מיוחד.
בימי המצור – מלים "רעות" נהפוך למלים "טובות".
ובימי השואה – כך זה באמת היה, ונעתיק לפסקה "מלים של אמונה".
בסיום, נקרא את הסיפור "הטוב!"
וניקח את המסר לכל השנה...

באמונה רבה,

פעילות חינוכית חברתית וערכית

לכיתות
ד - ו

הטוב של טבת מלים טובות ומלים של אמונה!

לא יאומן כי יסופר... היום צום עשרה בטבת, על המצור שהתחיל את חורבן בית המקדש, ועל השואה בדור האחרון. מדהים! המצור היה לפני 2500 שנה, ועדיין עם ישראל כואב ובוכה וצם מידי שנה, כאילו זה קרה לפני שנה. ולמה? כי המצור והחורבן מתגלגלים על עם ישראל בצרות נוספות, וכל צרה מזכירה את מה שהיה. לפני 70 שנה החלה השואה האיומה, ואנו מזועזעים וכואבים כאילו זה קרה לפני שנה. אז, במה שביכולתי... אני חייב לעשות שינוי בעצמי כדי שיהיה לכולנו הרבה יותר טוב.

[א]

המצור התחיל, כאשר צדקיהו מלך יהודה מרד בנבוכדנצר מלך בבל ששלט אז בארץ. אבל העם.. היו

[מפורדים] / _____, הם [לא כבדו זה את זה] / _____, המצב הרוחני היה [חלש] / _____,

והייתה [מחלוקת] / _____ גדולה בין קבוצות בעם. הרבה מהעם הביעו [ניאוש] / _____ ... בהרגשה שכל המצב הנורא הזה [לא תלוי] / _____ בנו. הרבה כבר אמרו, כי כל התפילות

[לא נענות] / _____, ומן השמים [לא יצילו] / _____ את העם בעת המצור.

והכל קרה [בגלל] / _____ שהייתה ביניהם [שנאת חינם] / _____.

נבוכדנצר הרשע בא עם כל צבאו, המון חיילים וכלי רכב של ברזל ופילים, הקיפו את ירושלים וסגרו את העם במצור. במשך חודשי המצור הארוכים, יבשו בארות המים וכמויות המזון התמעטו מאוד בתוך

[העיר] / _____ הרבה [מתושבי העיר] / _____ מתו ברעב, וכוחם נחלש. כעבור שנה וחצי של מצור קשה ונורא, ביום ט' בתמוז, [חיילי בבל] / _____ פרצו את

החומות, ונכנסו אל תוך [העיר] / _____, והרגו והשמידו את הנותרים [בעיר] / _____.

חודש לאחר מכן, ביום ט' בחודש [אב] / _____ נכנסו [חיילי בבל] / _____ אל חצר בית המקדש, [ונשרפו] / _____ את החצר וההיכל, [ולקחנו] / _____ את כלי המקדש. כך אירע

לאבותינו ולנו, וזה מה שגרם [לחורבן] / _____ המקדש, ועבודת הקודש במקדש [פסקה] / _____ מאז ועד היום.

חכמים קבעו את היום הזה, יום י' בטבת שבו החל המצור, ליום של [צום] / _____ מידי שנה בשנה, ללמוד לקח ממה שאירע לאבותינו, ולהתחזק באמונה ובטחון כי "הנה לא ינום ולא ישן

שומר ישראל... הי' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם".

מלים לטובה!!!
מאוחדים. כבדו זה את זה. חזק. הבנה. תקווה. כן תלוי. כן נענות. כן יצילו. בזכות. אהבת חינם. במחנה בבל. מחיילי נבוכדנצר. גיבורי העם. מחנה צבא בבל. במחנה בבל. מנחם אב. הכוהנים. ושטפו. והניחו. לבנין. התחדשה.

פעילות חינוכית חברתית וערכית

[ב]

והשואה בדור האחרון הזה, אנו זוכרים בצער גדול את השואה האיומה, שרצחה 6 מליון ויותר מהעם היהודי. משפחות שלימות מתו. קהילות שלימות אבדו, בארצות אירופה ועד צפון-אפריקה.

ובתוך כל זה – התגלתה _____
בתוך הגטו ולהבות האש, בנפילות בשלג ומול _____
כדורי האש, עם משפחה שלפתע נעלמה, בחוסר שינה ובנשימה האחרונה –
יהודים שמרו על אמונתם בעוצמה אדירה. _____
_____ שרק היה אפשר, _____
_____ קרועים.

לא יאומן – ולכן חובה לספר. לפחות מעט ממה שאפשר, ממעט ממה שנוותר.
משה בורכוביץ הסתתר בבונקר שבגטו, וכתב בידיו סידור קטן על קרעי דפים
שמצא. כך הוא כתב תפילות מתוך הזיכרון. למה? הוא ענה: _____

_____ ואלו היו דבריו האחרונים של החזן פישל, רגעים לפני שנתלה בגטו: "אני _____
_____ , אם עלי להיות כפרה לעם ישראל".

ומצאתי רשום, בשם יהודי שלא ידעתי את שמו, שכך הוא צעק בנשימה אחרונה: "נולדתי כיהודי. ומה
שאני זוכר זה כמה מלים מאחת התפילות. אלהי אברהם, יצחק ויעקב.. אני מת כיהודי ומבקש,
_____ ... יתגדל ויתקדש שמייה רבא. אמן".

מלים של אמונה!!!

אמונה עצומה של: "אני יהודי!" / הקפידו על כל מצווה / ושיננו פסוקי תורה פיסות נייר /
"כדי שהעולם לא יישאר חלילה בלי סידור" / מקבל זאת באהבה / אמרו עלי קדיש.

שאלה אישית:

האם אתה זוכר מקרה לא-טוב שקרה לך? רשום לעצמך כאן משפט שיזכיר לך במה מדובר:

חשוב, מה היית יכול לעשות כדי לשנות את המקרה – לתוצאה של מקרה טוב?

סמן במשפט שרשמת, את המלים המבטאות את מה ש"לא טוב" במקרה הזה!
החלף את המלים שסימנת במלים "טובות", ורשום אותן במקום המתאים.

זהו המסר של הטוב של טבת! בעין טובה נלמד זכות,
ונאמין שהכול לטובה
ועם מלים טובות ומלים של אמונה - נמשיך כל השנה...

בית מדרש "וְאֶהְבֶּתְּ" מפעל ההלכה לילדי ישראל. מפעלים חינוכיים לזכות מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל

צוות פיתוח ובתי חינוך מובילים 050-9113532 ♦ 052-3985206 מייל: veahavta10@gmail.com